

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 707/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 21. októbra 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť I. T., t. č. vo výkone trestu, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. I. ÚS 235/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. T. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. mája 2014 doručená sťažnosť I. T. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom ústavného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. I. ÚS 235/2013.

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľka uviedla, že k porušeniu jej základných práv malo dôjsť nesprávnym postupom ústavného súdu, ktorý spočíval v tom, že uznesenie týkajúce sa jej veci sp. zn. I. ÚS 235/2013 zo 17. apríla 2013 jej bolo doručené „až jedenásť mesiacov od rozhodnutia o jej sťažnosti... Nedoručením uznesenia jej ústavný súd zabránil podať sťažnosť, ktorou by namietala na Európskom súde pre ľudské práva včas...“.

Súčasne požiadala o „ustanovenie obhajcu v konaní pred ústavným súdom“, ktorým mal podľa jej návrhu byť advokát JUDr. Juraj Gavalec.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 24 písm. c) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ sa ním domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Vzhľadom na to, že sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáhala preskúmania rozhodnutia ústavného súdu, ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v spojení s § 24 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietol ako neprípustnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2014